

SRAMOTA UMIRA POČASI

RENATO PODBERSIČ ML.

Novo leto se je komaj dobro začelo, pa spet tista stara pesem. Lepo, a izredno težko (in za nekatere slovenske državljane očitno tudi moteče) je danes biti Slovenec!

No, pojdemo po vrsti. V ponedeljek, na praznik Gospodovega razglasenja, je v Čedadu potekal tradicionalni Dan emigranta, že 51. po vrsti. To je osrednja prireditev naših beneških rojakov, ki jo skupaj prirejata obe slovenski krovni organizaciji v Italiji, SSO (Svet slovenskih organizacij) in SKGZ (Slovenska kulturno gospodarska zveza) v spomin na rojake iz Beneške Slovenije, ki so se dolga desetletja v dneh po božično-novoletnih praznikih poslavljali od svojih domačih, ko so se vračali na svoječasne domove po Evropi (Švica, Belgija, Francija, Nemčija, druge italijanske dežele), kjer so si služili vsakdanji kruh. No, tačasnost je kmalu postala stalnost, Benečija pa vse bolj pokrajina, zanimiva za slovensko jezikoslovje in folkloristiko. Skratka, nekaj za v zatohle pisarne in daleč od naše vsakodnevne stvarnosti. In tako je Čedad tudi v našem besedišču prevečkrat postajal Cividale, Videm – Udine, Humin – Gemonia itd.

Osrednji gostji letošnje prireditve sta bili predsednica Dežele Furlanije Julijske krajine Debora Serracchiani in tudi naša Tina Komel, slovenska ministrica za Slovene v zamejstvu in po svetu.

O sami prireditvi je bilo že nekaj napisanega, tako v tiskanih kot elektronskih medijih. Veseli predvsem dejstvo, da so letos imeli slavnostni govor člani skupine Mladi Benečani. Gre za domačine iz mlajše generacije, ki imajo za sabo izkušnjo šolanja na dvojezični šoli v Špetru, družji pa jih predvsem ljubezen do beneških krajev, kjer so odrasli in kjer želijo ostati.

Ampak, preseneča nekaj drugega. Kot uradna predstavica slovenske države je tam v pozdravnem nagovoru nastopila tudi že omenjena slovenska ministrica Tina Komel. Na kratko je pozdravila v slovenščini, svoj nagovor, torej celoten vsebinski poudarek, pa je izvedla v italijanščini. Poudarila je pomen čezmejnega sodelovanja in govorila o dobrih odnosih med Slovenijo in Deželom FJK. Same lepe stvari ...

Vesel sem, ko vidim, da naši politični voditelji znajo tudi tuje jezike. Vesel sem, ko jih vidim nastopati v tujini, posebej še, če imajo kaj pametnega povedati. Ampak, da pridejo beneškim rojakom govorit v italijanščini, to pa ... Morda je bil ministričin nastop samo odraz politike, ki jo je tudi ustoličila na ta položaj. Torej, brez kompasa naprej, slovenstvo pa partikularni pojem krajevnega značaja v morju interesov evropske, oziroma še boljše, balkanske percepcije.

Si predstavljate škandal, ki bi izbruhnil v italijanski javnosti, če bi njihov minister za diasporo obiskal italijansko

manjšino v Sloveniji ali na Hrvaškem in bi jim spregovoril v – slovenščini oz. hrvaščini. Zdad boste pričakovali, da bom začel z naštevanjem institucij in organov, ki bi ga/jo poklicali na odgovornost in pozvali k razmisleku glede odstopa. Pa ne bom storil nič od tega, kajti v Italiji se nič od tega preprosto ne bi zgodilo. Ker vedo, kaj je narodni ponos, posebej še pri stikih s svojimi manjšinami oz. izseljenci. Ja, tudi Italija je v EU, tudi Italija ima probleme z nataliteto, priseljevanjem in integracijo priseljencev. Ampak, ostaja država italijanskega naroda. Pri nas pa je moderno vse, kar diši »multi-kulti«, kot da se sramujemo lastnega naroda in države.

Verjamem, da se Ivan Trinko Zamejski (1863-1954), duhovni voditelj Benečanov in resnična podoba Bevkovega Kaplana Martina Čedermaca, obrača v grobu. Govor gospe ministrice v ponedeljek v Čedadu pelje v duhovno pohabo! Hkrati ponižuje naše rojake iz krajev, ki so prvi (že leta 1866) ostali odtrgani od slovenskega narodnega prostora in potem trpeli pod Kraljevino Italijo, ki jim kljub drugačnim prvotnim obljubam ni priznala njihovih osnovnih narodnih pravic. Zgodba se je nadaljevala tudi pod fašizmom, ki je dosegel, da je videmski nadškof slovenski jezik v Benečiji leta 1933 uradno prepovedal tudi po cerkvah. Kar se v obdobju med vojnama ni zgodilo niti na Goriškem in niti na Tržaškem. Po drugi svetovni vojni pa so se Benečani znašli med tnalom in nakovalom. Nad domačini je ves čas visel meč nezaupanja, celo izdajstva. Spomnimo se samo protislovenskega delovanja italijanske polvojaške tajne organizacije Gladio, ki je svojo glavno ost usmerila proti narodnozavednim beneškim duhovnikom. Na eni strani zmerjanje, da so Benečani Titovci, komunisti in nasprotniki Italije, na drugi pa skoraj popolna pozaba s strani matičnega naroda. Z redkimi častnimi izjemami! Logična posledica: Prebivalstvo se je izseljevalo s trebuchom za kruhom. In potem še tisti nesrečen potres maja 1976 z epicentrom v Furlaniji.

Aja, saj res. Danes mladi v šolah (skorajda) ne berejo več takih knjig kot je Kaplan Martin Čedermac, vsaj ne v matični domovini. Jih pa (še vedno) berejo v zamejstvu in ponekod v izseljenstvu. Celo v daljni Argentini. Kolikor sem uspel preveriti pred dobrim mesecem »in situ« pa jih ne samo berejo, ampak tudi zelo dobro poznajo. Morda pa nas lahko naši rojaki tam daleč pod Južnim križem kaj naučijo o ljubezni do lastnega naroda in njegovi preteklosti ob hkratnem spoštovanju sočloveka/sodržavljanca. Nekateri pri nas sicer pravijo, da v Argentini živijo naši »narodni izdajalci« in njihovi potomci. Dobro, priznam: Potem sem tudi sam »narodni izdajalec« in tako vzgajam tudi svoje otroke. S ponosom!

(Časnik.si)

Januarski premiki

Na Brdu pri Kranju je bil v začetku prejšnjega tedna posvet slovenske diplomacije. V ospredje so tokrat postavili novo strategijo slovenske zunanje politike. Ta je sicer dolgoročno načrtovana, dobiva pa nove odtenke, ki jih narekujejo spremembe oblasti. V zadnjih treh letih smo imeli kar tri različne vlade. Posvet je bil vsaj na začetku vsebinski in tudi srečanje z gospodarstveniki je potrdilo smiselnost povezovanja diplomacije in gospodarstva. Žal pa je pred koncem posveta vse to zasenčil dvojec Lojze Peterle: Danilo Türk in njuni kandidaturi za prestižna položaja na mednarodni ravni.

Diplomatski spodrsljaj je povzročila kar premierka Alenka Bratušek, ko je dejala, da vlada ni podprla kandidature Lojzeta Peterle za generalnega sekretarja Sveta Evrope, ker je bila neresna. Dodala je še, da bi le težko podprla človeka, ki se podpi-

suje pod peticije ali resolucije določenih političnih grupacij, ki trdijo, da so razmere v Sloveniji drugačne od dejanskih. Peterle je odvrnil, da gre pri tem za političen revanšizem in diskreditacijo.

Po drugi strani je vlada podprla nekdanjega predsednika Danila Türka, ki razmišlja, da bi kandidiral za generalnega sekretarja Združenih narodov. V odzivu na očitke Peterle je predsednik Evropske ljudske stranke Joseph Daul besede Bratuškove označil za obžalovanja vredne. Sicer so v Sloveniji takih primerov že vajeni. Lustracija nekdanjega zunanjega ministra Dimitrija Rupla s strani takrat še aktualnega predsednika Türka ni bila nikomur v ponos, kakor tudi ne medijsko razpita »prisilna« upokojitev konzula Rupla v Trstu s strani zunanjega ministra Karla Erjavca. Takšna politična obračunavanja niso v ponos slovenski diploma-

ciji in ne v prid njenemu ugledu.

Nepremičninskemu zakonu se obeta še ena zahteva oziroma »razširjena pobuda za ustavno presojo«, ki jo je pripravila SLS. Pobudo so podprli tudi v NSi, ne pa v SDS, zato vložitev s podpisami tridesetih poslancev ni bila možna. Podpisov res niso uspeli zbrati, so pa zadovoljni, da je njihova – sicer že četrta – zahteva strokovno izpopolnjena. Predsednik SLS Franc Bogovič je ob tem dejal, da »so praktično naredili vse, kar je potrebno, da bodo vsi argumenti, ki so s strani pravnih strokovnjakov in politike bili potrjeni kot neskladni z zakonom, prišli pravočasno na ustavno sodišče«. V SLS in NSi pričakujejo, da bo zahtevo za ustavo presojo, ki so jo pripravili, vložil državni svet, ki bo o tem odločal na januarski seji. Doslej so jih vložili že stranka SDS, Združenje občin Slovenije in Občina Rogašovci.

Prešeren, Možina in še ena polemika

V Sloveniji je v preteklih dneh precej prahu dvignila odločitev upravnega odbora Prešernovega sklada, da letos nagrado podeli Jožetu Možini za dokumentarni film o našem misijonarju na Madagaskarju Pedru Opeki. A Možine strokovna komisija ni uvrstila v končni izbor, zato so člani strokovne komisije odstopili.

Dokumentarac Pedro Opeka, dober prijatelj so za nagrado predlagali trije nekdanji Prešernovi nagrajenci: Drago Jančar, Niko Grafenauer in Zorko Simčič. Druga skupina predlagateljev so civilna gibanja, med njimi Svetovni slovenski kongres in Svet slovenskih organizacij iz Italije. Komisija za scenske umetnosti je predlagala tri svoje predloge, med katerimi ni bilo Jožeta Možine. Upravni odbor je nato 22. novembra sprejel dva predloga in soglasno izbral še Možino. Po smrti predsednika upravnega odbora Prešernovega sklada akademika Jožeta Trontlja je omenjena komisija prišla na dan s predlogom po izločitvi Možine. »Tukaj ne gre samo za film o Pedru Opeki, pač pa za kompletni diapazon vsega tistega, kar predstavlja moj prijatelj Jože Možina. Če samo omenim, da je bil več let urednik revije Ampak, ki je izhajala pri Novi reviji, kjer sem bil glavni urednik, in tudi ostali njegovi prispevki, ki jih je objavljaj, ne le na televiziji, ampak tudi v tisku, kažejo na eno samoniklo, politično neodvisno osebnost, ki ima vso mero verodostojnosti in tudi etične držbe, ki jo danes povsod pogrešam. Med drugim je naredil tudi film o Hudi jami ter še nekaj tovrstnih reči in zaradi tega se mi je zdelo zelo primerno, da se podpre to njegovo kandidacijo, ker danes v slovenskem novinarstvu zelo redko srečaš koga s tako držo, kot jo ima Jože Možina. To, kar se danes dogaja, je pa zame res podenj,« je za Radio Ognjišče povedal predlagatelj Možine za Prešernovo nagrado Niko Grafenauer.

Da gre v primeru Možine za tipično

slovensko zgodbo, pa je v pogovoru poudaril moralni teolog dr. Ivan Štuhec. Prepričan je, da je določeni slovenski kulturni sredini vse, kar zadiši po krščanstvu in katolištvu, neprebavljivo. »To ne sme imeti svojega prostora v neki etablirani instituciji, kakršne so Prešernove nagrade, in to je noro. To je dobesedno noro. Preko vsega tega lahko rečemo samo, da nekdo neprestano ustvarja kulturni boj na Slovenskem, in ta kulturni boj je v prvi vrsti usmerjen zoper katolištvo, ne zoper karkoli drugega. Primer Rupnik in Možina samo potrjujeta, da določene nazorske opcije v Sloveniji niso pripravljene razmišljati ne demokratično ne pluralno, kaj šele odprto, dialoško, v odnosu do katoliškega miljeja, in to je naš osnovni problem.«

Zaradi nastalih polemik glede podelitve nagrade Prešernovega sklada Jožetu Možini se je upravni odbor sestal na svoji prvi izredni seji ta torek, 14. januarja. Kot je po seji pojasnil predsednik UO Janez Bogataj, člani odbora stojijo za svojo odločitvijo, ki je »pravilna in strokovno utemeljena«. V UO namreč sedijo tudi člani komisije za scenske umetnosti, je pojasnil v bran argumentacijam v medijih, da je UO ravnal nestrokovno. »To pomeni, da so strokovne komisije le delovna telesa UO, medtem ko ima UO popolno odgovornost odločanja.« Nagrada Možini torej ostane!

Pred pol stoletja je umrl Franc Ksaver Meško

V Slovenj Gradcu je 11. januarja 1964 umrl duhovnik, pesnik, pisatelj in dramatik Franc Ksaver Meško. Ob 50. obletnici njegove smrti je bila v cerkvi sv. Roka

na Selah spominska sveta maša, ki so jo darovali dekanijski duhovniki. S tradicionalnim nočnim pohodom po Meškovi poti pa so se „velikega župnika s Sel“ spomnili tudi v soboto, ob januarski polni luni.

Duhovnik Franc Ksaver Meško, ki je več kot štiri desetletja živel na Selah pri Slovenj Gradcu, je še danes v srcu številnih Korošcev. Njegova sorodnica Erna Meško je pred leti povedala, zakaj: »V svojih pridigah in nagovorih stric niso nehali spodbujati k ohranjanju in negovanju lepe slovenske besede ter ljubezni do domovine. Ne morem vam povedati, kako so jih spoštovali in radi imeli farani na Selah.« To dokazuje tudi spominska sveta maša, pri kateri so se zbrali dekanijski duhovniki ter vaščani Sel in okoliških krajev, da bi pri njej prosili za pokoj njegove duše, se mu zahvalili za vse in o njem spregovorili tudi

mlajšim. Na spletnem naslovu pastir si, ki ga oskrbuje pastoralna zveza župnij Slovenj Gradec, Pameče, Sele in Stari trg, so ga v krajšem zapisu poimenovali »veliki župnik s Sel«. Zapis na njegovem grobu, ki ga je sam sestavil, želi biti preprosta pridiga vsem, ki se ustavljajo na pokopališču pri cerkvi sv. Roka:

Na grob pa križ lesen mi zasadite, naj vere, upanja znamenje bo in le pogostokrat se vanj ozrite, naj kaže pot domov vam gor v nebo! Ovene roža, sveti križ ostane. Naj svetu mine vse, ostane duša. Otroci, le mnogokrat molite zame, ko grob preraste že zelena ruša.

Franc Ksaver Meško sodi med duhovnike, ki so našemu narodu poleg božje besede prinašali tudi slovensko besedo. Rodil se je 28. oktobra v Ključarovcih nad Ormožem. Bogoslovje je končal v Celovcu, kjer je bil leta 1898 posvečen v duhovnika. Več kot dvajset let je deloval na koroških župnijah med Prevaljami in Svetimi Višarjami. Po plebiscitu je prišel na Sela pri Slovenj Gradcu, kjer je vodil župnijo do smrti, 11. januarja 1964. Dvakrat je moral v izgnanstvo: po prvi vojni je kot begunec bival na Brezjah, med drugo pa so ga Nemci izgnali na Hrvaško in naprej v Bosno. Meško je pisal pesmi, črtice, novele,

romane, povesti, drame in mladinske spise. Slogovno se je približal Ivanu Cankarju, v svojih delih pa je največkrat razmišljal o mladosti, socialnem življenju, ponižanih, trpečih ter o duhovnosti in umetnosti. Čeprav ga literarni zgodovinarji danes ne postavljajo na vidnejše mesto, je Franc Ksaver Meško zgled širokosrčnega človeka in prepričljivega pisatelja, ki je bil vedno prežet z ljubeznijo do vsega lepega, resničnega, dobrega in svetega. Med njegovimi deli izstopajo roman Kam plovemo, zbirke črtic Iz mojega dnevnika, Ob tihih večerih, Mir božji in Mladim srcem. Njegovo duhovno podobo pa razkrivajo Duhovne vaje in Legende sv. Frančiška.

Franc Ksaver Meško o domovini

»V dnevih nesreče in bede, v dnevih, ko mi tare dušo obup, si mi edina podpora, edina tolažba ti, ljubezen do svete naše domovine, ljubezen do rodne grude, ljubezen do krajev, kjer sem kot brezskrben deček igral prve igre s sodrugi svojimi, ljubezen do milega jezika slovenskega, v katerem mi je govorila v dneh mladosti, sreče in brezskrbnosti mati moja ... Kako bi prenašal življenja pezo, ko me ne bi krepila misel, da človek ne živi le sebi, ne le zaradi samega sebe, ampak, da živi domovini svoji, narodu svojemu.«

VTISI IZ SLOVENIJE

Ne pustimo se presenetiti

(Od našega dopisnika)

Če ima kdo zagotovljeno pozornost časnikarjev, je to papež Frančišek. Od prvega večera, ko se je pojavil kot novi Petrov naslednik in kot »rimski škof« zbrane na trgu sv. Petra pozdravil z enostavnim in domačim pozdravom, je vsaka njegova beseda, gesta, misel odmevna in sprejeta z odobravanjem.

Tudi v Sloveniji je od prvega trenutka naletel na pozitivni odmev in kmalu so začele izhajati knjige o njegovem življenju, delu, o njegovem pogledu na stvari, kakšna mora biti Cerkev v našem času. In kar je tudi zanimivo, zanimanje se širi na govore ali spise, ki jih je papež imel/napisal, ko še ni bil papež. Založbe kar tekmujejo pri izdajanju njegovih besed (prevedenih, seveda).

Preprostost in neposredno približevanje ljudem sta tudi v Sloveniji naredila globok vtis. Tudi taki, ki niso nedeljniki, ne »oddaljeni«, morda niti krščeni, se o njem izražajo ne samo s spoštovanjem, ampak tudi s simpatijo in veseljem. Današnjemu svetu – ne samo slovenskemu – vsekakor bolj ustreza preprostost in človeška bližina kot navlaka pompa in aristokratske noše, čemur je tudi pripisati nekatere palačinske obrate. Zanimivo je bilo brati članek o zmanjšanju prodaje v rimskih trgovinah, ki ponujajo bogate ornamente in obleke za cerkvene dostojanstvenike. Zdaj bi vsi radi izpadli preprosti, blizu ljudem, podobni papežu. Taki smo pač ljudje.

Trenutno so odprte stave o imenih novih kardinalov: kateri so tako rekoč že imenovani, kateri bi lahko bili imenovani; če že ne poimensko evidentirani, pa vsaj iz katerega kontinenta, države naj bi bili ali morali biti, glede na papežev pogled na Cerkev, delovanje cerkvenih ustanov, delovanje cerkvenih predpostavljanih. Vsi pa se – za vsak slučaj – sklicujejo na presenečenje, ki ga lahko nepredvidljivi papež pripravi svetu.

Slovinci pa čakamo še na drugi imenovanji. Kar dolgo je to čakanje na nova metropolita, nova nadškofa, čeprav smo bili opozorjeni, da se rešitev lahko zavleče tja do velike noči. Izbirati ni lahka in ne vem, če izbiratelji vedo, kako izbirati. Pri prejšnjem posredovanju imen niso bili ravno uspešni, zato se mnogi sprašujejo, če niso pri tem nekatere osebe (v Sloveniji, v Vatikanu) ali lobiji imeli več vpliva kot pa prošnje k Svetemu Duhu za razsvetljenje.

V tem pogledu je zanimiva novica, da je pred kakim mesecem p. Jože Roblek SJ posredoval papežu in pristojni kongregaciji vrsto pisem, ki so jih napisali slovenski verniki (duhovniki, redovnice in laiki) in želeli, da za njihov pogled zvejo tisti, ki bodo odločili, kdo bo imenovan v Ljubljani in v Mariboru. »Vsi, ki jih skrbi, da se kdo morebiti 'vpleta' v utečeni postopek, in ki poudar-

jajo, da mora izbira škofov potekati po normalnem kanonskem postopku, bi morali resno vzeti tudi kanon 212 Zakonika cerkvenega prava, ki pravi, da imajo verniki 'neokrnjeno pravico razodevati pastirjem Cerkve svoje, predvsem duhovne potrebe in želje',« so zapisali pobudniki obiska.

Sinodalnost je popularna beseda v jezikovnem zakladu sodobne, današnje Cerkve. P. Branko Cestnik je v tedniku Družina sinodalnost razložil kot rast iz evharistije v zrelo skupnost, v kateri se odkrito pogovarjamo, načrtujemo, sprejemamo odgovornost. In to romanje, obisk p. Robleka, je udejanjanje te sinodalnosti, ki nalaga vernikom pravico in včasih celo dolžnost, da pastirjem povedo svoje mnenje, ki naj dopolni mnenje cerkvene hierarhije.

Ne pustimo se torej presenetiti. Sami, z molitvijo *lobirajmo* pri Svetem Duhu.

GB

Dom vrnilo Slovincem

Trgovski dom v Gorici je na slovesnosti italijanska dežela Furlanija Julijska krajina (FJK) v soboto 10. januarja uradno predala slovenski narodni skupnosti.

Slovenska manjšina je na ta dogodek čakala skoraj 13 let od sprejema državnega zaščitnega zakona, ki določa vrnitev tega poslopja.

Predstavniki deželne vlade je ključne palače simbolno izročil predsednici uprave Narodne in študijske knjižnice Martini Strain. Ta je dejala, da je to zanje velik praznik glede na to, da gre za objekt, ki so »ga zgradili naši predniki in ki nam je bil odvzet«. V obnovljenem pritličju palače, ki so jo zgradili v začetku minulega stoletja po načrtih arhitekta Maksa Fabianija, se bo knjižnica preselila v letu dni.

Kot je poročal Primorski dnevnik na svoji spletni strani, se je Livio Semolič, koordinator komisije za Trgovski dom, ob tej priložnosti zahvalil vsem, ki so dali svoj doprinos v postopku vračanja Trgovskega doma. Kot je poudaril, so po dolgoletnem in dokaj mučnem pričakovanju sedaj uradno vstopili v Trgovski dom. »Od odobritve zaščitnega zakona in njegovega 19. člena je moralo miniti trinajst let: v tem času so se izmenjali trije prefekti, tri deželne uprave in tri občinske uprave. Danes pa smo končno dočakali dan praznovanja,« je povedal Semolič.

Goriški župan Ettore Romoli je izrazil prepričanje, da bo Trgovski dom postal kulturno središče celotnega mesta.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Starejši bralci se gotovo spomnijo Alvara Alsogaraya, gospodarskega ministra Frondizija in potem še delno civilne vlade (José María Guido), ki je zagotavljal, da »je treba prestatiti zimo«, potem da bo vse dobro. Danes bi vlada lahko uvedla podobno geslo, seveda s spremembo, da »je treba prestatiti poletje«. Zgodovina se ponavlja.

Štiri mesece? Znani buenosaireški jutranjik je objavil mnenje odgovornih na energetske področju, ki menijo, da potrebujejo štiri mesece, da uredijo kaos na električnem področju. Priznani strokovnjaki menijo, da štiri leta ne bi zadoščala, tudi če se vlada resno posveti stvari in v delo vložijo potrebna denarna sredstva (ki jih nima). Te dni je javnost presenetil članek v vplivnem The Wall Street Journal, ki opisuje položaj Argentine. Tam dopisnica trdi, da je kirchnerizmu v desetih letih uspelo porušiti državno gospodarstvo. Po vsej logiki bi potrebovali dodatnih deset let, da stvari postavimo na svoje mesto. Podatke, ki jih našteva, vsi na pamet poznamo: inflacija, energetska kriza, blazno tiskanje nevednega denarja, pomanjkanje varnosti, izbruh ropanja veleblagovnic in policijska kriza ... Pa še ofenziva na sodno oblast, da si funkcionarji zagotovijo nekažnovanost za svoje grehe. Kdor bi menil, da je to pač mnenje »ameriškega imperializma«, lahko pogleda v časopise sosednjih držav, kjer objavljajo podobne slike argentinske stvarnosti. Res je, da je Argentina naravno bogata država, ki je tudi nenehne krize doslej niso mogle uničiti. A groba posledica neresnega vladanja je, da v revščino padajo vedno širši krogi prebivalstva. Statistični oddelek uporne CGT (Hugo Moyano) trdi, da je v zadnjih treh mesecih inflacija v revščino potisnila dodatnega pol milijona prebivalcev. Število revnih ta študija postavlja kar na 11.950.000 prebivalcev, daleč od uradnega statističnega inštituta (INDEC), ki trdi, da je v Argentini samo 4,7% revnih, kar predstavlja manj kot dva milijona ljudi.

Bo res drugače? S 1. januarjem naj bi zamenjali način računanja inflacije. To bodo nove številke, ki naj bi pokazale »realno« stanje. Ne pozabimo, da je žalostno slavni Guillermo Moreno posegel v INDEC in začel objavljati številke po lastnem (vladnem) okusu. Sedaj bo novi minister uvedel nov sistem. Bo res kaj drugače? V začetku morda. Vlada je decembra

pospešila povišanje cen, da bi januarska inflacija bila nižja. Dogovor z veleblagovnicami o »nadzorovanih cenah« naj bi dosegel, da vsaj za tri mesece ne bo večjih »premikov«. Torej, do konca poletja naj bi imeli mir. Nekoliko optimističen pogled, ki lahko kratkoročno uspe, a ki na dolgo roko ne predstavlja nobene rešitve. Globoki vzroki inflacije niso v veleblagovnicah, temveč v državnem zapravljanju, tiskanju nevednega denarja, rasti tuje valute ... Nemalo pa k temu pomaga tudi notranji prepri v vladi. Saj ni, da bi zahtevali dogovor med vlado in opozicijo v iskanju izhoda iz krize. A vsaj v vladi bi morali biti enotni. Vsakdanja praksa pa kaže kako notranje razprtije in pohlep po večji oblasti bojkotira resno delo. V te spore so zapleteni skoraj vsi ministri in vsak skuša zavzeti čim večji prostor. V začetku je kazalo, da se šef vlade Capitanich in gospodarski minister Kicillof z roko v roki borita za narodov blagor. Stvarnost kaže, da ni soglasja, ne skupnega dela in da se na narodov blagor požvižgajo.

Kdo vlada? Gotovo vlada gospa predsednica. Čeprav javno ne govori (skoraj neverjetno) in jo zadnje čase malo vidimo, ona drži v rokah vajeti celotnega delovanja. Odloči se pa po simpatiji ali ugledu svetovalcev. Zato ni čudno, da nek funkcionar danes napove nov ukrep, pa drugi jutri trdi ravno nasprotno. Davek na zasebno lastnino ali iz Brazilije uvoženi parađižniki sta le dva najbolj vidna primera. Ko govorimo o brazilskih parađižnikih: se spominjate Mazzorinovih piščancev? Res je, zgodovina se ponavlja. Prav tako, kar je bilo včeraj sveta resnica, je lahko danes huda zmota. V to vrsto lahko postavimo izvoz pšenice. Moreno je izvoz prepovedal, da bi doma zagotovil dovolj moke in poceni kruh. Kmetje so nehali sejati pšenico (soja je bolj donosna) in žitnica sveta je morala uvažati pšenico. Sedaj je minister Kicillof vsaj delno odprl vrata za izvoz pšenice, a samo zato, ker je potreben vsak dolar, ki bi se rodil iz tega posla. Isto sedaj zahtevajo živinorejci, v upanju, da se izboljša njihov položaj. V deželi krav je v zadnjih letih število glav goveje živine nevarno padlo. Nazadovali smo v taki meri, da ne le Urugvaj, ampak celo Paragvaj izvažajo več mesa kot Argentina. Kaj pa dela opozicija v tem stanju? Kljub navideznim strankarskim premikom mirno spi poletno spanje.

BOŽIČNI KONCERT V NAŠEM DOMU

Zbor San Justo in Opus cuatro

Božični čas, božični čar, ko se človek globoko, neizmerno veseli, ko rojen nam je Rešenik. Kako ga počastiti? Kako se mu zahvaliti?

Z blagim petjem, ki opeva božjo ljubezen do človeštva. Angeli, pastirji, zemlja in nebo nas vabijo k jaslicam, pokleknimo pred Detetom!

V prvem delu božičnega koncerta se nam je predstavil Mešani pevski zbor San Justo, pod vodstvom prof. Andrejke Selan Vombergar. Zapeli so **Adestes Fideles** (Readin, priredba L. De Mallea - solistka Veronika Malovrh), **Počivaj milo Detece** (France Ačko - solist Ivo Smrdelj), **Pastirci z menoj** (Leopold Cvek - solistka Veronika Malovrh, klaviatura Cecilija Urbančič) in **Selección de temas navideños** (harmonizacija in priredba C. Barranquero).

Posebnost koncerta je bil brezdvomno nastop priznane vokalne skupine **Opus cuatro**, ustanovljene 10. julija 1968. Prekrižarili so svet, ponesli so s seboj

tinskih avtorjev, nekaj skladb latinske identitete ter skupini zelo drage črnske duhovne:

Chacarera de las piedras - Atahualpa Yupanqui;

Digo la mazamorra - Peteco Carabajal, besdilo Antonio Esteban Agüero;

La flor de la canela - Chabuca Granda (vals) PERU;

Alma llanera - Pedro E. Gutierrez (joropo) VENEZUELA;

Joshua fit the battle of Jericho - negro-spiritual;

Swing low, sweet chariot - negro spiritual;

When the saints go marchin' in - negro spiritual;

Libertango - Astor Piazzolla (tango);

Volver - Carlos Gardel in Alfredo Le Pera.

Po izredno uspeli predstavitvi se jim je na odru pridružil Mešani pevski zbor San Justo za drugo poglavje koncerta, skupen nastop Kreolske maše - Misa criolla. Moč,

značaj, temperament in bogastvo argentinskih folklornih ritmov se prepletajo v tej slavni skladbi avtorja Ariela Ramireza. Skladbo sestavljajo **Kyrie** - vidala-baguala, **Gloria** - carnavalito yaraví, **Credo** - chacarera trunca,

Sanctus - carnavalito cochabambino in **Agnus Dei** - estilo pampeano.

K temu delu predstavitve sodita tudi Ramirezovi skladbi **Los Reyes Magos** in **El nacimiento**.

Opus cuatro je svoje petje spremljal s klaviaturo, kitaro, charangom, bobnom in tolkali.

Mešani pevski zbor San Justo in Opus cuatro so bleščeč koncert zaključili s svetovno razširjeno Gruberjevo **Sveta noč** (osem glasno) v slovenščini in španščini.

Prav gotovo nam bo koncert ostal v lepem spominu po kvaliteti nastopajočih, po ugledu gostujoče vokalne skupine Opus cuatro, po talentu in veščini dirigentke zbora, ki stalno skrbi za nove podvige in skupaj z zvestimi pevci izvaja nove, izvirne koncerte publiku v veselje in zboru v zadoščenje.

Božič je čas pričakovnja, upanja, dobrote, ljubezni. Tako so došli pevci MPZSJ z iskreno zahvalo pevovodji Andrejki Selan Vombergarjevi in Marcelu Bruli za nepogrešljivo pomoč pri voklni tehniki, ko so se jima javno zahvalili za vsa njuna prizadevanja.

Poslušalci so s toplim aplavzom izrazili zadovoljstvo in veliko zahvalo zboru in dirigentki, vokalni skupini Opus cuatro za izreden koncert, skupini sodelavcev, ki so pod vodstvom Toneta Oblaka in Claudija Selana poskrbeli za lep scenski okvir koncerta, ter vsem, ki so skrbeli za ozvočenje in osvetljavo prostora: Adrijan Gaser, Luka Štrubelj, Nace Kržišnik, Matej Urbančič, Matjaž Groznik, Erik Oblak, Alex Puntar.

Navdušili ste nas, Mešani pevski zbor San Justo!

mit

BARAGOVA ŠOLA

Škofov obisk in zaključek

Prišel je dan obiska škofa Petra Štumpfa. Otroci so bili zelo navdušeni in so pripravljali pesmi in vprašanja. Točno ob desetih se je pojavil škof v spremstvu g. Onušiča. Prišel je g. Jože Bokalič in nas predstavil. Najprej smo učiteljice malo poklepetale z njima, govorili smo o realnosti naše dežele, malo o politiki. Potem nas je še vprašal, kako smo doživeli Bergoglio imenovanje.

Sklicali smo otroke in v okrepčevalnici sedeli pri mizi. Začeli smo s pesmijo, škof je vprašal, kdo gre popoldan k birmi, znova pozdravil in zopet je bila pesem na vrsti. Vrstila so se vprašanja, ki so jih otroci sami pripravili. Vprašali so o vsakdanjem škofovem delovanju, kako se je odločil za duhovniško službo, kako se ujema njegovo delovanje z družino, kakšno glasbo rad posluša; potem je prav lepo opisal okolje, kjer živi: reko Muro in njeno močvirje, mesto, vinograde, kako je Belmura postala Sobota. Otroke je zanimalo, če se kraj imenuje Sobota po dnevu v tednu. Potpežljivo je razložil tudi to. Zopet je bilo na vrsti petje, ki se mu je pridružil tudi škof. Za konec smo zapeli še narodni venček, zmolili Marijino Češčenje in se poslovili v popoldanskih urah.

Zaključek slovenske šole je bil 8. decembra. Zahvalno sv. mašo je daroval g.

Nekatere misli so bile posvečene staršem. V glavnem, da je nujno potrebno biti zgled našim otrokom. Otroku smo prva oseba, na katero se opira, po kateri se zgleduje; smo ji vzornik. Da bi čas počitnic res bil čas družine in vezi z našimi otroki! Pa seveda, čeprav se vedno ponavlja leto za letom, pomembno je vztrajanje v učenju in duševnih vrednotah. Skupaj moramo doseči spoštovanje in medsebojno razumevanje. Le na podlagi tega se lahko razvije tesnejši odnos do naše družine in družbe.

Trenutek tišine in igralci so bili že na odru. Prizor »Dolgolaska« iz knjige »Veseli dom«. Priredila ga je ga. Monika Urbanija. Nastopali so vsi otroci od 3. razreda dalje. Dogajanje v neki vasi, tam na Krasu, kamor je domotožje pripeljalo neko dolgolasko, rojeno v zdomstvu, pravzaprav v Argentini. Presenetilo nas je narodno petje, tako kot je že pred sto leti pisal naš pesnik in pisatelj Ivan Cankar:

»Bogatejši so pač drugi jeziki,
ali slovenska beseda je beseda praznika,
petja in vriskanja. (...)

Vesela domovina, pozdravljena iz veselega srca!«

Odprl se je zastor in moderna britanska glasba se je slišala na stolpu, kjer se je Marica (Mora Čeč) učila, njena mamica (Josefina Barle Goljevšček) pa v takem vriskanju ni mogla nadaljevati z branjem. Mati je omagala, ker se dandanes mladini ne da ničesar dopovedati. Pridružili so

Jože Bokalič, med katero smo se zahvalili za vse letošnje darove in prosili naj se naša srca pripravijo na božične praznike.

Šli smo se proti Hladnikovem domu in tam počakali, da so bili nastopajoči pripravljani.

Sprejeli smo zastavi, ki sta jih ponosno držali Viktorija Burja – slovensko in Nataša Grbec – argentinsko. Takoj po končani himni so bili na oder poklicani vsi osmošolci: Viktorija Burja, Agustin Grbec, Martin Grbec, Nataša Grbec, Maksimiljan Rozman in Federiko Šmalc. Gospa Liljana Zidar, njihova učiteljica, jim je pripela rdeč nagelj in stopili so na oder, da nam bi podali Gregorčičevo »Znamenja«. Med recitacijo so se na zaslonu vrstila različna znamenja iz slovenskih vasi in polj.

Besede voditeljice šole so omenile učenje, ki je v korist človeku in življenju. To učenje mora biti po njenih besedah današnjim otrokom na razpolago in morajo ga iskati z vsemi sredstvi, ki jih ponuja sodobni čas. Ohranijo naj ne samo, kar piše v knjigah in zvezkih, temveč tudi tisto znanje, ki se dobiva s pogovorom, nasvetom, izkušnjami, ... Skrbijo naj tudi, kako in s kom se bodo povezovali v novi sredini. Želja je enoglasna: Izberite si okolje brez slabih vplivov; če starši in učitelji postavljamo meje, je to samo zato, ker vam želimo dobro in vas imamo radi. Učitelji pa želimo, da ne bi pozabili, da izhajate iz slovenskih korenin; na to morate biti ponosni!

se Maričini prijatelji in glasba je postala še glasnejša. Ko pa je v hišo stopila dolgolaska (Viktorija Burja), so se otroci začudeno spraševali, kako to, da živi tam daleč v Argentini in govori ter razume slovenščino. Dolgolaska jim je prijazno razložila o zdomstvu in skupaj so zapeli še druge narodne pesmi. Mama si je ob tem želela, da bi slovenske pesmi še dolgo odmevale po našem svetu.

Najmlajši naše šole pa so skupaj zapeli in predstavili račke ter druge živalice na kmetiji: glasno so kikirikali, lajali, mukali, čivkali in gagali na našem odru. Za konec sta učenki ABC po slovensko recitali pesem o uri budilki, ki jima ob sobotah ne pusti spati.

Nato je pozdravila predsednica odbora staršev ga. Silvija Burja in se zahvalila vsem učiteljem ter spodbudila k skupnem delu in sodelovanju. Vsem navzočim je zaželela vesele in sproščujoče počitnice!

LvS

bogat repertoar argentinskega in latinsko-ameriškega glasbenega zaklada.

Na kratko naj omenimo, da v 45 letih nepretrganega koncertiranja seštejejo nad 7.600 predstav v 500 mestih po vsem svetu: od Argentine do Japonske, od Paname do Luksemburga, preko Kanade, Danske, Rusije, Velike Britanije, Švice in seveda Slovenije!

Med številnimi nagradami, ki so jih v teh 45 letih prejeli, izstopajo »Premio Carlos Gardel a la Música«; nagrada, ki jo podeli priznana organizacija *Movimiento Familiar Cristiano* »Premio Unidad Nacional«, »Premio Atahualpa 2010 a la Trayectoria« ter imenovanje »Personalidades Destacadas de la Cultura de la Ciudad de Buenos Aires año 2010«, ki jo podeljuje poslanski zbor Republike Argentine (Cámara de Diputados de la Nación).

Večkrat med koncertom so se s toplo besedo vračali na turnejo po Sloveniji, pohvalili so se celo z obiskom 17 slovenskih mest. Njihovi spomini na slovensko zemljo so bili polni hvaležnosti in lepih trenutkov. Vrnili se bodo tja ponovno na koncertiranje še letos, meseca aprila.

Opus cuatro sestavljajo 1. tenor **Alberto Hassan**, 2. tenor **Andrés Bugallo**, bariton **Hernando Irahola** in basist **Federico Galiana**.

Njihov koncert je imel dva dela. V prvem odlomku so predstavili dela argen-

PRISTAVA

24 let veselih plesov!

Prijetna noč sobote, 7. decembra, nas je povabila na zeleni vrt Pristave. Kot že štiriindvajset let je bil oder

že tako dolgo učil!

Zopet so nastopili Argentinci z veselimi plesi z argentinskega severa.

Nato pa je le prišla na oder starejša pristavska skupina, ki nam je ubrano zaplesala ples iz Prekmurja.

Po kratkem odmoru, ko smo se okrepčali in pozdravili vse prijatelje, je sledil drugi del večera. Najprej so starejši

na prostem, tam, kjer je nekoč živel ombu. Pogrnjene mize so nas čakale, da smo z znanci in prijatelji večerjali tipična jedila. Nekateri so izbrali posamezne stole, da so si od blizu ogledali predstavo.

Točno ob napovedani uri sta stopila na oder napovedovalca Franci Schiffrer ml. in Martina Kokalj. Popeljala sta nas v svet plesov in nam predstavila najmlajšo skupino s Pristave. Pod vodstvom Majde Maček in Tatjane Gričar so nas razveselili z belokranjskimi plesi.

Nato so nam Irci pokazali njihove plesne, kjer prevladujejo majhni in kratki skoki. Zopet je otroška folklorna skupina s Pristave pokazala ples iz Dolenjske. Lepo je bilo videti otroke različnih starosti (od 6. do 13. leta), ki so se navdušeno vrteli. Potem so nam Argentinci iz občinske plesne šole Jose Neglia iz Morona zaplesali tango z zanimivo koreografijo. Letos so nas obiskali plesalci iz skupine Mladika iz San Justa, ki so nam zarajali ples iz Razkrižja. Hvala Mirijam Javoršek, ki jih

s Pristave zaplesali Gorenjske plesne z veselo koreografijo, kjer so predstavili razne igre, plesalci iz moronske šole pa so zaplesali venček tangov.

Potem so nas presenetili Ukrajinci – ne samo zaradi pisanih narodnih noš,

najbolj zaradi spretnosti mladih fantov, ki so pokazali njihove značilne skoke. Dobili so močan aplavz!

Nato so stopili na oder Grki in ritmično zarajali razne plesne, med katerim je znani »Zorba, el griego«.

Za konec je argentinska skupina zaplesala še severozahodne plesne, ki predstavljajo njihov karneval.

Končno so se zahvalili vsem pomočnikom, plesalcem in njihovim profesorjem za prijeten večer, prav posebno pa Marcelu Carteju, ki nas leto za letom spremlja in pomaga, da je veselica bogatejša.

Decembra vas pričakujemo na 25. veselici, da skupaj nazdravimo srebrnemu jubileju!

MČK

SLOMŠKOV DOM

Skupina Mladcev in Mladenk

Radi bi vam opisali delovanje skupine mladcev in mladenk Slomškovega doma. Skupina je imela v letu 2013 kar 44 članov: 21 deklet in 23 fantov. Voditelji so bili Andrejka Vombergar Štrfiček, Anka Smole Kokalj, Alenka Smole Bokalič, Andrea Quadri Brula in Ariel Mazieres.

Delovanje se je pričelo 23. marca s sprejemom 13 novih članov. Tisti dan smo tudi barvali pirhe, fantje pa so za kosilo na žaru spekli domače polpete. Za veliko noč smo pobavane pirhe razdelili med družinami doma.

Aprila smo imeli dve predavanji skupine HOMINI v okviru »Taller de liderazgo joven«. Prvo srečanje je bilo pod naslovom »El conocimiento de uno mismo«, drugo pa »Las amistades sólidas y los buenos vínculos«. Gledali smo filme in imeli kratke razprave. Predavanja sta bila zabavna in zanimiva.

4. maja je bilo prvo »Kulinarično srečanje«. Dekleta so pod vodstvom Angeline Smole Selan spekla piškote, fantje pa je Damijan Loboda naučil delati pice. Te smo ob koncu srečanja z veseljem pojedli za kosilo.

Srečanje se je ponovilo 27. julija. Tokrat so dekleta pekla pod vodstvom Ane Selan Miklavc, fantje pa so skuhal »ñoquis«, spet pod Damijanovim vodstvom.

Pri café koncertu smo nastopili s kratko predstavo s kozarčki pod imenom »Cup song«, potem pa smo sodelovali pri postrežbi.

5. oktobra smo romali peš v Marijino svetišče v Luján.

Ob praznovanju obletnice Slomškovega doma in Slovenskega dneva smo, skupaj z mladino, sodelovali s folklornim plesom, ki ga je pripravila ga. Mirjam Mehle Javoršek.

Trikrat v tem letu je skupina imela na skrbi pripravo sv. maše in postrežbo v baru. Sodelovali smo s petjem pod vodstvom Marte Selan Brula. Ob teh priložnostih smo zbirali hrano za potrebe Zveze mater in žena in za Comedor »San Francisco de Asís«. Po maši smo imeli pogovor s predstavnicami teh ustanov (ga. María in ga. Metka Erjavec Tomazin).

Pred Božičem smo obiskali upokojence v Rožmanovem domu. Tam smo pod vodstvom Marte Selan Brula zapeli nekaj slovenskih in argentinskih božičnih pesmi in razdelili božična voščila. Za tem smo se odpravili še v Comedor »San Francisco de Asís« v okraju Gonzalez Catán, kjer nas je čakala skupina otrok in njihovih staršev. Tudi tam smo zapeli božične pesmi, razdelili sladkarije in igrače, ki smo jih že nekaj časa nabirali, in se z njimi igrali. Preživeli smo lepe in ganljive trenutke!

Med 27. in 30. decembrom smo imeli

skupno letno taborjenje, letos v Tandilu, poročilo o tem pa bo objavljeno posebej.

Leto je bilo razgibano in polno doživetij. Radi se zbiramo in veseli smo, ko smo skupaj!

VB in AV

SDO-SFZ

Mladinski odbori za leto 2014

Ali so mladi prihodnost naših organizacij? Pristna sedanost kaže, da so še naprej pripravljeni delati in se združiti za skupno dobro v slovenskih domovih. Kaže tudi, da se samozavestno vključujejo v dejavnosti in sami poskrbijo za preganjanje dolgčasa. V skupnosti imajo prostor, da se izražajo, spoznavajo drugačne poglede ter krepijo vezi. To ne bi bilo mogoče, če ne bi leto za letom sestavljali mladinskih odborov po domovih in volili delegatov, ki so glavni člani zveznega odbora. Udeležuje se marsikdo, odgovornost pri delu pa sprejmejo nekateri, ki se ne izogibajo izzivom, temveč stopajo korajžno na pot. Monika Oblak nam je posredovala imena vseh odbornikov letošnjih krajevnih mladinskih organizacij, da jih objavimo:

CARAPACHAY

Predsednik Andrej Klemen, blagajničarka Mikaela Resnik, delegat Sandi Žnidar, kulturna referenta Niki Jan in

Tomaž Klemen, športna referenta Marjana Resnik in Maxi Vázquez, gospodar Emil Jan, gospodinja Malena Cané.

LANUS

Predsednica Yamila Grbec, predsednik Valentin Grbec, tajnici Aldana Čeč in Eugenia Rožman, blagajnika Vanesa Zorko in Luka Rome, delegat Andrej Cukjati, kulturni referent Tomaž Sušnik, športna referenta Cristian Zorko in Sebi Šmalc, gospodinja Carolina Zorko, gospodar Gabrijel Burja.

PRISTAVA

Predsednica Nevenka Grohar, predsednik Niko Skubic, tajnici Nadja Mavrič in Mikaela Selan, blagajnika Aleš in Cecilija Grohar, delegata Saši Ayerbe Rant in Franci Schiffrer, kulturne referentke Karolina Kenda ter Neži in Veronika Papež, športni referenti Sebi Zella, Tomaž Maček, Matjaž Mavrič, Tomi in Paula Skubic, Mariana Conde, Štefi

Papež, pevski ter mašni referent Matjaž Rožanec, gospodinja Cecilija Skubic in Tatjana Rožanec, gospodarja Ivan in Boris Golob, pomočnici Luci in Sofi Skubic, stenčas Luči Ayerbe Rant.

RAMOS MEJIA

Predsednica Anika Lenarčič, predsednik Tomaž Lenarčič, podpredsednica Marjanka Oblak, tajnica Gabriela Oblak, blagajničarka Maja Podržaj, delegati Sofi Marolt, Martin Marolt in Martin Smole, kulturni referenti Branko Marinič, Miki Bokalič in Matija Brula, športni referenti Martin Loboda, Diana Smole in Štefi Bokalič, pevka ter mašna referenta Janez Karel Mehle in Andrej Lenarčič, gospodinja Zofi Bokalič in Nadia Hribar, gospodarja Damjan Loboda in Niko Selan, stenčas Nati Podržaj.

SAN JUSTO

Predsednica Uršula Urbančič, predsednik Marjan Kržišnik, podpredse-

dnica Cecilija Urbančič, podpredsednik Martin Uštar, tajnika Marjana Uštar in Damjan Marinčič, blagajnik Andrej Kržišnik, delegati Monika Oblak, Tonči Oblak in Andrej Vombergar, kulturna referenta Anika Urbančič in Tomaž Erjavec, športni referenti Katja Urbančič, Vanči Štrubelj in Maxi Trpin, verska referenta Lucijana Oblak in Ivo Smrdelj, gospodinja Mikaela Oblak, gospodar Danilo Žgajnar, stenčas Leila Erjavec in Jana Urbančič.

SAN MARTIN

Predsednik Juan Manuel Hernández, podpredsednik Luka Škulj, tajnik Janez Filipič, blagajnika Tomaž Kastelic in Martin Žagar, delegatinje Julija Kastelic, Victoria Hernández in Mikaela Podržaj, kulturna referenta Marjan Škulj in Zofija Hernández, športna referenta Pavel Jerman in Andrejka Žagar, pevka ter mašna referentka Marta Belec, gospodinja Sonja Dimnik, gospodarja Tomaž Leber in Niko Žagar.

NOVICE IZ SLOVENIJE

BREZPOSELNOST

Na Zavodu RS za zaposlovanje je bilo decembra registriranih 124.015 brezposelnih, kar je 3,9 odstotka več kot novembra in pet odstotkov več kot decembra 2012. Medtem ko so na ministrstvu za delo ocenili, da gre za sezonski pojav, v Zvezi svobodnih sindikatov Slovenije menijo, da so podatki zaskrbljujoči in da je nujen sistematičen pristop k aktivni politiki zaposlovanja.

SMRTNE NESREČE NA CESTAH

Varnost cestnega prometa v letu 2013 je bila sicer s stališča statistike najboljša doslej, a še vedno katastrofalna, je ocenil generalni direktor policije Stanislav Veniger: na cestah je umrlo 124 ljudi.

ZIMA NI NE BELA NE MRZLA

Neobičajno visoke temperature in obilne padavine v kmetijstvu obetajo negativne posledice. Če bo ozimne posevke hitro prekril sneg, je pričakovati snežno plesen. Kjer voda zastaja več kot pet dni, so zaradi odmiranja korenin rastline že začele propadati. Posledice čutijo tudi čebelarji, medtem ko divjad lažje nabira zalogo hrane.

Letošnja nadpovprečno topla zima brez snega pa je zaskrbljujoča tudi za ljubitelje zimskih športov, zlasti za smučarske centre. Še bolj pa trpijo mala smučišča, ki so v celoti odvisna od snežnih padavin in večinoma nimajo možnosti umetnega zasneževanja, je povedal predstavnik malih smučišč pri Združenju slovenskih žičničarjev Lado Šepec. Letošnja zima je bila po njegovih besedah vsaj deslej katastrofalna.

ZGODBA BREZ KONCA

Konzorcij prodajalcev veleblagovnice Mercator se je sestel na izrednem sestanku, na katerem so analizirali novo Agrokorjevo ponudbo, ki za delnico Mercatorja ponuja 80 evrov. Nižje ponudbe konzorcij ni sprejel (prej naj bi ponudba bila okoli 120 evrov), pač pa so Agrokor pozvali, naj jim do sredine prihodnjega tedna pojasni, kako nameravajo prevzem sploh financirati. Po poročanju POP televizije je vse bolj verjetno, da hrvaški Agrokor Mercatorja ne bo prevzel.

PO SVETU

EKONOMSKA MIGRACIJA

Ekonomska migracija je v Evropski uniji precej prisotna, kar nekatere države že dlje časa spravlja v slabo voljo. Rekordno število priseljencev iz revnejših članic povezave v zadnjih letih beleži Nemčija. Lani se je v državo prvič po 20-ih letih priselilo prek 400 tisoč ljudi več, kot se jih je odselilo. Ekonomski migranti povzročajo vse več vroče krvi tudi v nekaterih ostalih državah, med drugim prav v Veliki Britaniji. Britanski premier David Cameron je že napovedal sprejetje niza ukrepov, s katerimi želijo zavezati t. i. socialni turizem. Sprejeli naj bi jih po hitrem postopku. Priseljenci iz drugih držav EU med drugim v prvih treh mesecih po prihodu v Veliko Britanijo naj ne bi bili več upravičeni do nadomestila za brezposelnost in stanovanjskega dodatka. Brez pomoči bi ostali tudi, če po pol leta še ne bi imeli resne perspektive za delo. Če bi jih zalotili pri beračenju ali brezdomstvu, bi jih izgnali in za leto dni prepovedali vrnitev. Nemška kanclerka Angela Merkel za razliko od Camerona (še) ne svari pred socialno časovno bombo, a na nevarnost izkoriščanja nemškega socialnega sistema. Odločila se je oblikovati posebno komisijo za priseljevanje, ki bo do junija ugotovila, ali Nemčija res potrebuje dodatne ukrepe, da bi preprečila zlorabe svojega socialnega sistema.

POGREB ŠARONA

V Izraelu so se v ponedeljek poslavili od nekdanjega premierja Ariela Šarona, političnega in vojaškega voditelja izraelskega naroda. Začelo se je z državno žalno slovesnostjo pred knesetom v Jeruzalemu. Zatem so krsto prepeljali na jug države, na posestvo v puščavskem predelu pokrajine Negev, kjer je bil Ariel Šaron doma in ga tam z vojaškimi častmi pokopali. Na pogrebni slovesnosti so se zbrali svojci pokojnega Ariela Šarona, ki je po osmih letih kome umrl v soboto 11. januarja. Izraelskemu političnemu vrhu in številnim Šaronovim sodelavcem so se pridružili nekateri svetovni politiki.

SEZNAM ZAPORNIKOV

Hrvaški časopis demokratske levece Novi Plamen je objavil seznam imen več kot 16 tisoč političnih zapornikov, ki so bili zaprti na Golem otoku po drugi svetovni vojni zaradi suma privrženosti nekdanjemu sovjetskemu voditelju Stalinu in njegovi komunistični internacio-

PISALI SMO PRED 50 LETI

SLOVENC V ARGENTINI

Božični sestanek. V soboto, 4. t. m., zvečer sta se sestala odseka SDO in SFZ na Pristavi. Predsednik Ivo Majhen je nagovoril vse navzoče članice in člane, ki so se sestanka polnoštevilno udeležili; posebej je pozdravil še g. duhovnega vodjo dr. Alojzija Starca, dalje predsednico SDO Meto Debeljakovo in odsekovnega predsednika iz Ramos Mejje Janeza Čeča. Nato je g. dr. Starc podal božično misel. Naslednji del je bil družabni. Ob pogrnenih mizah sta zaigrala Ivo in Tone nekaj božičnih pesmi, tri pa so jih zapela dekleta. Tombole so zadeli: Jožica Lavrič, Milica Hribar, Marta Kopač, Ivo, Marija Babnik in Kristina Golob. Po raznih drugih igrah se je mladina preselila k ombuju, kjer je prepevala pod vodstvom Martine Kopačeve ob spremljavi kitare (Ivo) in orglic (Tone Mizerit) slovenske pesmi. Razšla se je z večno lepo: Sveta noč ...

Prapor Slovenske skavtske zveze. Prapor so izdelali skavti in skavtinje sami. Načrte zanj je izdelal g. Makek Andrej po zamisli g. Marijana Trtnika. Prapor sam, to je vse vezenine, je skrbno izdelala tudi skavtinja ga. Polonca Makekova. Prapor je v dobri svili izdelana slovenska zastava. Na eni strani je uvezena skavtska lilija, to je skavtski znak, ki je mednarodni znak skavtske organizacije, na drugi strani pa je sv. Jurij, svetovni patron skavtov, na belem konju, ki prebada zmaja. Vse delo je res lepo in v harmoničnih barvah izvedeno. Drog je kovinski, kromiran. Na vrhu je izdelan emblematični skavtske organizacije, to je skavtska lilija z graviranim slovenskim grbom. Pod njim je nastavek z zlatim obročem, na katerem je vdelenih 10 zelenih kamnov kot simbol skavtskih zakonov.

Osebnosti. Poročili so se Janez Amon in Metka Jesenovec, Ivan Tekavec in Marija Uštar, Valentin Bohinc in Brigita Kuhar. Novoporočencem iskreno čestitamo in jim želimo mnogo sreče in božjega blagoslova!

Krščena sta bila Irma Šušteršič, hči Franceta in Marije, roj. Ovniček, ter Marko Martin Jakoš, sin Janeza in Zalke, roj. Oblak. Srečnima družinama naše iskrene čestitke!

(Svobodna Slovenija, 16. januarja 1964 - št. 3)

nali. Časopis navaja tudi imena 413 oseb, ki so umrle v taborišču. Novi Plamen se sklicuje na seznam političnih zapornikov, ki ga je pripravila nekdanja jugoslovanska varnostna služba Udba. Objavljeni dokumenti so iz hrvaškega državnega arhiva, vsebujejo pa imena oseb, ki so bila v taborišču med letoma 1949 in 1956.

PROTESTI V BANGKOKU

Tajsko prestolnico Bangkok pretresajo množični protivladni protesti. Na deset tisoče privržencev opozicije je v ponedeljek zasedlo vsa večja križišča v mestu ter zablokiralo promet, da bi tako še dodatno okrepili pritisk na vlado in premierko Shinawatra prisilili k odstopu. S tem želijo tudi bojkotirati predčasne volitve, ki jih je premierka sklicala minuli mesec. Premierka Yingluck Shinawatra je predčasne parlamentarne volitve za 2. februar sklicala zato, da bi pomirila več tednov trajajoče množične protivladne proteste v državi, najhujše po letu 2010. A to opozicije ni pomirilo, saj zahteva takojšen odstop vlade in nato oblikovanje neizvoljenega ljudskega sveta, ki bi najprej izvedel določene nujno potrebne reforme in šele nato razpisal volitve. Politično nasilje Tajsko pesti, odkar je bil v vojaškem udaru pred osmimi leti strmoglavljen premierkin brat in takratni predsednik vlade Thaksin Shinawatra. Ta zdaj živi v izgnanstvu v tujini in je še vedno med ljudmi zelo priljubljen, opozicija pa vladi očita, da je še vedno v njegovih rokah.

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE / Director: Antonio Mizerit / Proprietario: Asociación Civil Eslovenia Unida / Presidente: Franci Znidar / Redacción y Administración: RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA Tel.: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: esloveniau@sinectis.com.ar in esloveniau@gmail.com. Za Društvo ZS: Franci Znidar / Urednik: Tone Mizerit Sodelovali so še: Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Jože Horn, Urška Makovec, Ivana Tekavec, Marko Vombergar, Luciana Servin Čeč, Monika Češarek Kenda, Majda Maček, Monika Oblak, Veronika Brula, Andrejka Vombergar in Marko Koželnik. Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina.

RESUMEN DE ESTA EDICION

HACE 50 AÑOS...

Un 11 de enero, falleció en Slovenj Gradec el sacerdote, poeta, escritor y dramaturgo Franc Ksaver Meško. El aniversario se celebró con una misa y días más tarde, con la tradicional caminata de noche por el camino de Meško. »El gran párroco de Selek« (Sele, municipio de Carintia en Austria donde realizó gran parte de su labor pastoral) era estimado por la gente porque en sus sermones no dejaba de promover la conservación de las palabras eslovenas y el amor a la patria. Meško ha escrito canciones, cuentos, novelas, teatro, etc. A lo largo de su vida debió exiliarse dos veces (la primera guerra la vivió como refugiado en Brezje; la segunda los alemanes lo deportaron a Croacia y luego a Bosnia. (Pág. 2)

EL CORO DE SAN JUSTO Y OPUS CUATRO

El coro esloveno de San Justo, bajo la dirección de la Prof. Andrejka Selan Vombergar, organizó un concierto de Navidad el 21 de diciembre pasado que contó con la participación especial del grupo vocal Opus cuatro. El mismo se desarrolló en Naš dom. En primer lugar se presentaron los locales con temas navideños de diversos intérpretes. Lo propio hizo el grupo Opus cuatro presentando las obras de autores argentinos, latinoamericanos y negro spiritual. Luego, todos juntos interpretaron la Misa Criolla de Ariel Ramírez. El coro y Opus Cuatro completaron el extraordinario concierto con la clásica Noche de paz, a ocho voces en esloveno y español. (Pág. 3)

VISITA Y DESPEDIDA

En la escuela Baragova šola, en Lanús, recibieron la visita del obispo Štumpf, ante quien cantaron y recitaron poesías eslovenas. Y el 8 de diciembre fue el acto de clausura. Se despidieron los egresados. Hubo alocuciones a los presentes y los niños presentaron una obra breve: "Dolgo-laska". Ahora es tiempo de vacaciones y de las familias, donde debe transcurrir la vida de los pequeños, bajo la tutela y el ejemplo de los padres. (Pág. 3)

RACONTO DE ACTIVIDADES

Desde el centro esloveno situado en Ramos Mejía enumeran las actividades que desarrollaron a lo largo del pasado año 2013 los 44 integrantes del grupo 'Mladci in Mladenke' que reúne a los chicos de la secundaria básica. Relatan que, tras recibir a los nuevos integrantes, iniciaron el año con la decoración de los huevos de Pascua; tuvieron dos encuentros sobre el liderazgo y los buenos vínculos; en los meses de mayo y julio disfrutaron 'reuniones culinarias' donde experimentaron tanto varones como mujeres. Participaron en el café concert y formaron parte del grupo de fieles que el 5/10/12 peregrinó a Luján. El fin de año los encontró visitando el hogar de ancianos Rožmanov dom y un comedor en González Catán. (Pág. 4)

24 AÑOS BAILANDO

El grupo folclórico del Centro Esloveno Pristava organiza cada mes de diciembre su fiesta de bailes. Esta vez ya fue la número 24. Actuaron los grupos locales de jóvenes y mayores, chicos del grupo Mladika de San Justo, grupos de las colectividades ucraniana y griega y también artistas de la escuela de baile José Neglia de Morón. Fue una velada en la que los visitantes pudieron disfrutar de la música y las tradiciones, vertidas en los pasos del baile. Por supuesto todos fueron invitados para el próximo diciembre de este 2014, en que el evento celebrará sus bodas de plata. (Pág. 4)

JÓVENES ORGANIZADOS

La juventud eslovena continúa sumando su talento y sus habilidades en los distintos centros eslovenos. Cada Centro tiene su organización juvenil que año tras año renueva su comisión, a través del voto en los últimos días de noviembre o los primeros de diciembre, para elegir a su vez a los representantes que conformarán la organización central. En este número se detallan los nombres de quienes asumieron la responsabilidad en el nuevo período. (Pág. 4)

Naročnina Svobodne Slovenije: Zaradi rastočih stroškov in razumljivih ekonomskih težav, še nismo uspeli določiti naročnine za leto 2014. Kakor hitro se bomo s tiskarno dogovorili o predračunu, in videli po višice poštne, bomo objavili cene posameznih kategorij. Medtem pa prosimo naše zveste naročnike, da plačajo »na račun«, kar bodo potem dopolnili. Možno je tudi plačevanje v obrokih. Hvala za razumevanje! Dolg za letnike v zaostanku se plača po ceni naročnine tekočega leta. Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS. Čeke: V Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L. / California 2750-C1289ABJ Buenos Aires-Argentina / Tel.: (54-11) 4301-5040 / E-mail: info@vilko.com.ar

MALI OGLASI

TURIZEM

TURISMO BLED

EVT Leg. 12618
Dis. 2089de Lucía Bogataj
Monseñor Marcón 3317 B, San Justo
Tel. 4441-1264/1265**GREGOR BATAGELJ, turistični vodnik v Sloveniji.** Slovenski/španski jezik. Mob.: +386-(0)31-567-098. E-naslov: mgbatagelj@gmail.com

ZOBOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474.

ADVOKATI

Dobovšek - odvetniki

Somellera 5507 - C1439AAO - Capital Federal - Tel/Fax 54-11-4602-7386
E-mail: estudio@estudiodobovsek.com.ar**Dr. Marjana Poznič** - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik. Lavalles 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 / 15-4088-5844 - mariana.poznic@gmail.com**Dra. Ana C. Farreras de Kocar** - Sucesiones - Contratos - Familia - Comercial - Laboral - Civil - Jubilaciones - Pensiones. Martes y Jueves de 15 a 18 hs. Belgrano 181 - 6º B (1704) Ramos Mejía. Tel.: 4469-2318 Cel.: 15-6447-9683
e-mail: farrerasanac_te@yahoo.com.ar

GASTRONOMIJA

Apetit od torška do vključno sobote od 19. ure naprej. Praznovanja, obletnice, srečanja. Cene ugodne, pristna domača hrana in kvalitetna postrežba. Rezervacije: 4658 4158. Avellaneda 450, Ramos Mejía, Buenos Aires.

Planika catering - Ani Rode

Slovensko in mednarodno pecivo po naročilu - Tel.: 4655-4422 ali 15-4073-3495

VERA WINES - VINOTEKA

Prodaja domačih in uvoženih vin in penin. Poroke, praznovanja, podjetniška darila. Tel.: 4342-4112; Cel.: 15-3941-0078 - info@verawines.com.ar - Av. de Mayo 769, CABA. Od ponedeljka do petka od 11.30 do 19.30 ure, v sobotah pa od 10-18.ure.

POSREDOVANJA

PATAGONIA Storitve

María Cristina Breznikar Rant s.p. Vaš kontakt v Sloveniji. Osebna potovanja. Vzpostavimo stik med sorodniki. Pokojninski postopki, najemnine in več drugih storitev. E-mail: patagonia.storitve@yahoo.com

VALUTNI TEČAJ V SLOVENJI
14. januarja 2014

1 EVRO	1,37 US dolar
1 EVRO	1,49 KAD dolar
1 EVRO	9,21 ARG peso

OSEBNE NOVICE

Poroka

V cerkvi La Asunción y San Andrés v San Martinu, sta se poročila **Ivan Hrovat** in **Solange del Campo**. Priče sta bila Andrejka Dolinar Hrovat in Marcelo del Campo. **Čestitamo in želimo obilo sreče!**

Smrt

V Sloveniji je umrla **Franciška Mikuš roj. Kržišnik** (99) mati duhovnika Jožeta in stara mama jezuita p. Tomaža. **Naj počiva v miru!**

Iz bele jelke močno zdravilo

Slovenski znanstveniki so ugotovili, da se v lubju kočevske bele jelke skrivajo močni antioksidanti, ki delujejo protivnetno. Iz lubja, ki pri sečnji predstavlja odpadke, za zdaj pridobivajo prehransko dopolnilo, iz njega pa želijo razviti tudi zdravilo, ki bi ščitilo pred številnimi boleznimi. Zdravilno sestavino so poimenovali abigenol, razvijali pa so jo več kot štiri leta in jo na koncu pridobili z lastnim patentiranim postopkom.

»Latinsko je abies alba, kar pomeni bela alba, in morda tudi od tod potem ime bela jelka. Je pa res, da je Kočevje eno izmed področij, kjer je jelka doma v visokih dinarskih gozdovih,« je pojasnil vodja območne enote Zavoda za gozdove v Kočevju Bojan Kocjan.

Lubje kočevskih jelk bodo uporabljali zato, ker je na tem področju narava najbolj neokrnjena. »Narava je tukaj še dokaj ohranjena, brez industrije, in so pričakovali tudi boljše izsledke raziskav,« je dodal Kocjan.

»V lubju jelke je daleč največ takih polifenolnih antioksidantov, ki bi bili primerni ali za prehransko dopolnilo ali pa kasneje za zdravilo. Abigenol – to je ta zmes – se zelo dobro obnese pri zmanjševanju nastanka plakov, to je tistih maščobnih madežev, ki se nabirajo na arterijah in seveda tudi v celem žilnem sistemu,« pa je pojasnil Borut Štrukelj s fakultete za farmacijo. S temi antioksidanti bi se lahko zaščitili pred nastankom številnih bolezni, med drugim srčno-žilnih obolenj in sladkorne bolezni.

Zdravilne učinkovine iz prahu bele jelke še klinično preizkušajo, a če se bodo izkazale za učinkovite, bo lahko ta prah pomagal številnim ljudem. Zanimivo pa je, da tudi živali vedo, kaj je zdravo, saj srnjad največkrat ogleda prav lubje belih jelk.

Katera je vaša najljubša potica?

Ne boste verjeli, poznamo toliko različnih potic, kolikor je sploh možnosti slanih in sladkih nadevov. V Sloveniji je običaj, da je potica orehova, a tukaj se seznam potic še lažje začne. Zadnje čase so precej pozornosti deležne tudi slane potice (špehovka, potica s kranjsko klobaso, sirova, gobova, špinačna, pehtranova, ki je lahko sladka ali slana, in še in še). Med sladkimi pa poleg že tolikokrat okušene čokoladne in pehtranove lahko pripravite tudi potico iz suhih sliv, češnjevo, jagodno, marelično, skratka, seznama kar ni in ni konec.

Priznani slovenski etnolog in kulturni antropolog Janez Bogataj je v obsežni monografiji Potice iz Slovenije, ki je izšla na kar 240 straneh, raziskal to priljubljeno sladico in ji napisal pravi slavospev. Dr. Bogataj je na predstavitvi knjige povedal: »Slovenci moramo biti veliko bolj ponosni na potice vseh vrst, kajti gre za izjemno bogastvo naše kuhinje, in vsi trendi v gastronomiji se obračajo h koreninam, k izvoru, k pristnosti kulinarike, ki so jo poznali naši davni predniki. Če greste kamor koli po svetu, vam vedno ponudijo njihove specialitete. Pri nas bi morala biti potica bolj zastopana v slaščičarnah in tam, kjer so sladice oziroma slane jedi. Prej dobimo burek kot sirovo potico, kar je absurd!«

Knjiga Potice iz Slovenije predstavlja zgodovinsko pot potice od najzgodnejših zapisov pa vse do danes. Obsežnemu opisu zgodovinskega razvoja v drugem delu knjige sledi predstavitev 28 receptov za pripravo sladkih in 12 receptov za pripravo slanih potic. Recepte je Janez Bogataj vrsto let zbiral v vseh slovenskih regijah. V nasvetih za pripravo potice boste našli skrivnosti o tem, kako mora potica vzhajati, in vse o debelini nadeva, pomembno pa je tudi dejstvo, da potice pečemo v potičniku. Le okrogla oblika tega peciva z luknjo v sredini se namreč upravičeno imenuje potica. Potice so bile in so še vedno pomembna sestavina slovenske narodne identifikacije (poleg kranjske klobase, naglja, narodnozabavne glasbe in podobnega). Leta 2006 smo v Sloveniji dobili strategijo gastronomije. Na sam vrh piramide Slovenije se je kot najprepoznavnejša slovenska jed uvrstila pehtranova potica. To pa zato, ker Slovenija spada med redka okolja v Evropi in svetu, kjer se pehtran uporablja tudi v najrazličnejših sladkih jedeh.

Bogastvo različnosti potic je tolikšno, da avtor v monografiji na koncu za vsak mesec in za vsak praznik v letu določi oziroma predlaga značilno potico. Dr. Bogataj pojasnjuje: »Recept je preprost – to, kar je sezonsko, to, kar raste na vašem vrtu ali v okolici, naj bo nadev. Vse od kostanjev, gob, suhega sadja, jabolk in tako naprej!«

SLOVENCİ IN ŠPORT

TURNEJA NOGOMETNE REPREZENTANCE

Slovenska nogometna reprezentanca bo junija odigrala mini južnoameriško turnejo. Nogometna zveza Slovenije je sporočila datuma obeh dvobojev: Slovenci se bodo 4. junija najprej pomerili z Urugvajci v Montevideu, 7. junija pa še z Argentino v Buenos Airesu.

USPEŠNE PRIPRAVE NA OLIMPIJSKE IGRE

Slovenski zimski športniki manj kot mesec dni pred začetkom zimskih olimpijskih iger v Sočiju (7.-23. februar) kažejo odlično formo. Na avstrijskem Štajerskem je blestel smučarski skakalec Peter Prevc (foto), tudi slovenski športnik leta 2013, ki je na največji avstrijski letalnici na Kulmu kar dvakrat stal na stopničkah. Na prvi tekmi je bil drugi, na drugi pa je prišel še do premiere zmage v svetovnem pokalu. Zmaga mu je prinesla tudi mali kristalni globus v točkov-

na zasledovalni tekmi v Ruhpoldingu osvojil drugo mesto, enak dosežek pa je na svetovnem pokalu v paralelnem slalomu v Bad Gasteinu dosegel tudi deskar Žan Košir.

NA DAKARJU EDINOLE MIRAN STANOVNIK

Puščava vski lisjak je ostal sam. Tako motorist Simon Marčič kot Darij Novak z volkwagnom sta morala odstopiti. Stanovnik je končal osmo etapo (v Čilu) na 39. mestu, v skupni lestvici pa je 28. med motoristi.

Četrta etapa je bila zadnja za drugega slovenskega udeleženca relija na dveh kolesih Simona

Peter Prevc

prepad. Zlomil si je dlančnico, kljub temu nadaljeval še 120 kilometrov, bivačiral 4000 metrov visoko in šele naslednji dan zaradi neznošnih bolečin poklical na pomoč medicinsko ekipo. Dirko je končal v bolnišnici trdno prepričan, da se prihodnje leto vrne.

V naslednji etapi pa sta morala odstopiti še Darij Novak in Boštjan Leskovec, ki sta vozila Volkswagen Amarok s številko 442. Obtičala sta za tovornjaki, ki so že tako zahtevne razmere spremenili v en sam kaos. Darij pravi, da to ne bo njegov zadnji Dakar. Z Boštjanom, ki je sicer 'oče' njenega dirkalnega Amaroka, bosta s pridobljenimi izkušnjami tega predelala, da bo dovolj konkurenčen za premagovanje tako ekstremnih terenov.

DOBER ZAČETEK

Blaž Rola, 185. na lestvici ATP, je v tretjem krogu kvalifikacij za teniški grand slam v Melbournu s 6:1 in 6:4 gladko premagal 22-letnega Francoza Pierra Huguesa Herberta, 27. nosilca kvalifikacij. S tem se je 23-letni Ptujčan uvrstil na glavni turnir, kjer bo nastopilo pet slovenskih igralcev. Rola se bo v prvem krogu pomeril z Argentincem Federicom Delbonisom. V prvem krogu glavnega dela tekmovanja OP Avstralije bodo nastopili še Polona Hercog in Tadeja Majerič ter Blaž Kavčič in Aljaž Bedene.

PORAVNAJTE NAROČNINO!

Miran Stanovnik

anju smučarskih poletov za letošnjo sezono. Njegov uspeh sta dopolnila tudi biatlonec Jakov Fak, ki je

Marčiča. Med prehitvanjem tekmecev v megleni zavasi Marčič ni videl zavoja na trasi in je padel v

Nasvidenje 13. februarja

Ta številka je zadnja pred letnimi počitnicami. Svobodna Slovenija prihodnje tri tedne ne bo izšla. Prva številka po počitnicah bo tiskana z datumom četrtek 13. februarja.

Uradne ure za stranke v Slovenski hiši (atención al público)

V pisarnah v Slovenski hiši (Zedinjena Slovenija, Dušnopastirska pisarna, Svobodna Slovenija) bomo v poletnih mesecih na razpolago rojakom:

ponedeljek, sredo in petek, od 12. do 18. ure.
Hvala za razumevanje!

Zahvala!

Vsem sorodnikom, prijateljem, č. g. Francetu Himmelreichu, dr. Rudiju Vidmarju, adrogejčanom in vsem znancem slovenske skupnosti, ki ste me v težkih urah obiskali, spodbujali ter molili zame.

Posebna zahvala pa naj gre blaženemu Lojzetu Grozdetu. Sam lahko pričujem, da mi je vse to veliko pomagalo.

Andrej Golob z družino